

496. Felnézek rád, csodás kereszt

Vad Péter Zsigmond

1. Fel - né - zek rád, cso - dás ke - reszt, Hol szen - ve - dett, s meg - halt az Úr, Ott
2. Az ég — és föld itt ösz - sze ér, A menny ki tár - ja bá - na - tát. Ó,
3. Szi - vem — di - csér, mert üd - vö - mért A Krisz - tus meg - halt ott — a fán. — Sok

9
kár - nak val - lom kin - cse - nak val - lom kin - cse - met, És — büsz - ke
nézd a meg - tört szen - ve - dőt, Rá kín - tö - vis fon gló - ri - át!
szé - gyent, bünt és szen - ve - délyt Ott hagy - tam már a Gol - go - tán.

4. Mit adhatnék kegyelmedért? A földi kincs itt mit se ér.
E végtelen szeretetért A teljes életem tiéd!